Týdny

Petra Černocká

Mám někdy den, kdy jít musím ven,
kdy děj náhle nemá spád,
ven, kde je ruch a lidí jako much,
kde čas nemůže zůstat stát.
Pátrám ve tvářích, kdo by o můj úsměv stál,
padá déšť i sníh, když mě míjejí.... jdou dál.

Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny jsou mi přísným pánem,
skládají mi v řádky úsměvy i hádky,
dlouhé noci s bílým ránem.

Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny ty mi stále brání,
svírat něčí dlaň, svý lásce platit daň
a plnit všechna dětská přání, přání,
já ta přání znám.

Mám někdy den, je spíš jako těžký sen,
jako falešný tón, mám chuť však říct,
ať nevolají víc, že dám si zrušit telefon,
dlouze vyzvání, já však nemám proč ho brát.
Znám ta zklamání, vím, že není o co stát.

Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny se svým přísným plánem,
skládají mi v řádky, úsměvy i hádky,
dlouhé noci s bílým ránem.

Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny ty mi stále brání, svírat něčí dlaň,
tak říkám lásko vstaň,
teď musíš plnit dětská přání, přání,
já ta přání znám,
přání, přání,
já ta přání znám.
Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny se svým přísným plánem,
skládají mi v řádky, úsměvy i hádky,
dlouhé noci s bílým ránem.
Týdny jsou jak most, týdny mívám zlost,
týdny ty mi stále brání,
svírat něčí dlaň, tak říkám lásko vstaň,
teď musíš plnit dětská přání,
přání, já ta přání znám, přání, přání, znám.

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!